

[Ministeren for offentlige arbejder.]

række betingelser, som skal opfyldes. Om disse betingelser har der været forhandlet og forhandles der stadig med A/S Cheminova, og jeg håber, at sagen går i orden, så at der kan tildeles selskabet en koncession til udvinding af salt til den klorfremstilling, som fabrikken vil anvende saltet til. Når det ærede medlem sagde, at det ikke kun burde være en halv koncession, kan jeg oplyse, at A/S Cheminova oprindeligt havde ønsket begge dele, både at udvinde salt til klorfremstilling og at udvinde salt til videresalg, men efter forhandling med ministeriet har A/S Cheminova frafaldet dette sidste, retten til at udvinde salt til videresalg, på nuværende tidspunkt og har i øjeblikket kun ønske om at få lov til at udvinde salt til fabrikkens eget brug til klorfremstilling. Disse forhandlinger er, som jeg har sagt, i god gænge, og jeg håber, der i nær fremtid kommer et positivt resultat ud af dem.

Harald Nielsen: Jeg takker den højtærede minister for det svar, han har givet. Jeg er naturligvis bekendt med, at det er et udvalg, som folketinget nedsætter. Jeg er også bekendt med — som den højtærede minister sagde — at hver gang der foreligger en konkret sag at tage stilling til, plejer partierne fra ministeriet at få besked om at udpege deres medlemmer. Nu beklager den højtærede minister sig over, at venstre ikke har givet meddelelse herom, men det skyldes simpelt hen, at vi ikke har fået nogen henvendelse. Jeg sidder selv som partisekretær og har spurgt alle mine partimedlemmer, og der har ikke foreligget en sådan henvendelse til venstre, så ministeren må vist nærmere undersøge, hvordan det er gået med ekspeditionen af denne henvendelse til vort parti, for vi har ikke fået den.

Med hensyn til selve sagen kan det altid diskuteres, om 8 måneder er en lang eller kort tid, men det kan i hvert fald siges, at man vidste, at der den 31. maj skete den

ændring, at det, der ligger i undergrunden bortset fra olie, gik over til den danske stat. Det vidste man i forvejen, og derfor kunne man vel nok have været tidligere fremme med den endelige afgørelse af denne sag. Nu får vi imidlertid nedsat dette folketingsudvalg, og dér får vi så lejlighed til at tale nærmere med den højtærede minister om, hvad der er foregået, og hvad der videre skal foregå.

Jeg vil dog gerne slutte med at bede den højtærede minister bekræfte, at det altså ligger aldeles klart, at hvis vi ønsker det fra dansk side, kan vi ved en lovændring gøre udvinding af salt fuldstændig fri.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Det lyder meget mystisk, at partiet venstre ikke skulle have modtaget denne henvendelse; samtlige andre partier, som er berettigede til at vælge medlemmer, har modtaget henvendelsen, og jeg tror dog ikke, det ærede medlem vil påstå, at vi ligefrem saboterer partiet venstre ved ikke at henvende os til det. Jeg kan selvfølgelig ikke garantere for, at der ikke er sket en fejl, men det forekommer mærkeligt, at partiet venstre ikke skulle have fået henvendelsen, når samtlige andre partier har fået den og har svaret. Jeg beder det ærede medlem undersøge, om det er rigtigt. . . . (*Harald Nielsen:* Det er rigtigt!).

Spørgsmålet om, hvorvidt man ved en lovændring kan gøre retten til indvinding af salt fri, behøver vi ikke at diskutere; men jeg tillader mig at tvivle om, at der skulle være flertal for dette i det høje ting. Sagen er, at da vi gennemførte undergrundsloven, var det væsentligste motiv, at staten skulle have hånd i hanke med disse ting, og så vidt jeg erindrer, blev denne lov vedtaget enstemmigt. Nu har vi altså loven, og når man så endelig finder noget i Danmarks undergrund, skulle vi så bare sige: tag væk, hvem der har lyst? Jeg synes, det er en mærkelig logik, at man, endnu inden der er fundet noget, vedtager en lov for at få hånd i hanke med tingene og så, når der er fundet noget,